

Επικαιρότητα | ΠΡΟΣΩΠΟ

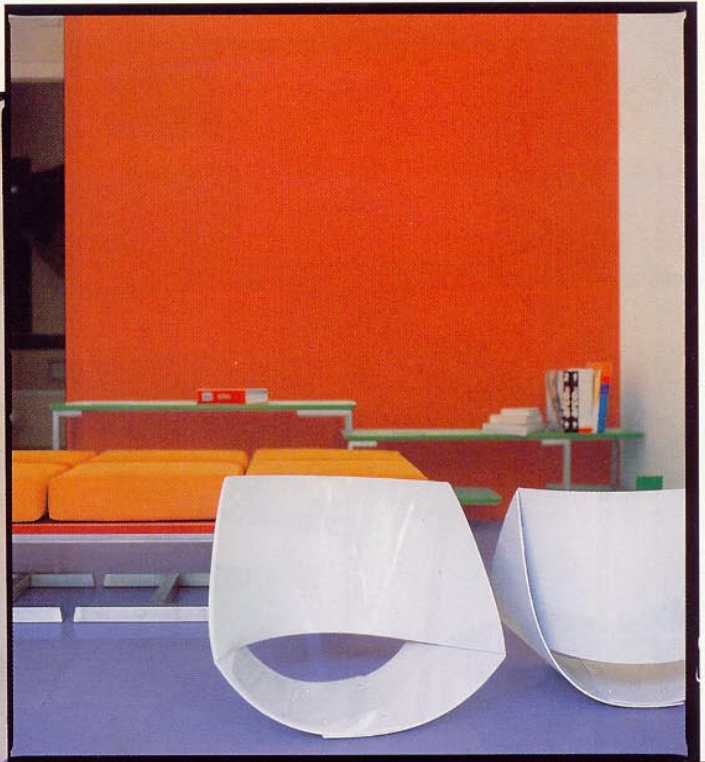
«Living out of the box», δηλαδή έπιπλα ευέλικτα, πολυμορφικά και έτοιμα για όλα: Το τραπέζι ψηλώνει ή χαμηλώνει για να γίνει και κρεβάτι, οι καρέκλες μετατρέπονται σε σκαμπό, τα διαχωριστικά χώρων διαθέτουν χρωμαιστά φώτα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΤΟΣΗ ΙΟΥΡΑΝΙΔΟΥ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΖΑΝΝΗΣ ΣΙΦΝΑΙΟΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΡΔΑΚΗΣ

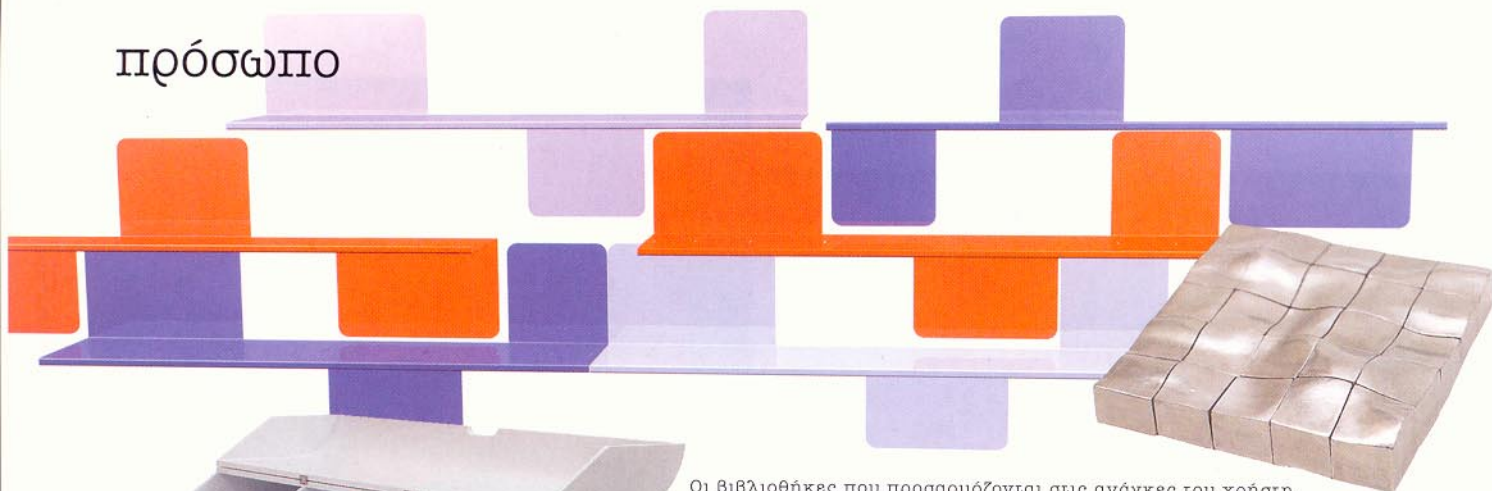
ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΝΟΜΙΑΣ

Ο Κωνσταντίνος Χούρσογλου αγέδευξε στην Έκθεση Ετήσιου στο Μιλάνο πως ένα

ολόκληρο σπιτικό μπορεί εύκολα να πακεταριστεί σε δύο βαλίτσες και να μεταφερθεί παντού.

ΠΡΟΣΩΠΟ

Οι βιβλιοθήκες που προσαρμόζονται στις ανάγκες του χρήστη, το κυματιστό μεταλλικό παζλ, το σκελετόρ -επίσημη συμμετοχή στην περσινή Biennale του St Etienne-, οι περιστρεφόμενοι κύβοι - θήκες για cd, ο πολυμορφικός διθέσιος καναπές και η αλατοπιπερίερα που στέκεται κάθετα ή οριζόντια στο τραπέζι, είναι μόνο μερικές από τις ευρηματικές δημιουργίες του Κωνσταντίνου Χούρσογλου.

Μόλις 5+1 κομμάτια συνθέτουν την ενότητα «Living out of the box», που δημιούργησε ο πολυβραβευμένος νέος νιζαίνερ Κωνσταντίνος Χούρσογλου και έγινε αμέσως αποδεκτός στο avant-garde τμήμα της ετήσιας Έκθεσης Επίπλου στο Μιλάνο, το Salone Satellite. Όλα κατασκευασμένα από ελαφρά και γερά υλικά, αλουμίνιο ή πολυηρωπυλένιο, ώστε να μεταφέρονται άνετα, είναι εξαιρετικά φθηνά, πακετάρονται σαν φύλλα, συναρμολογούνται πανεύκολα και έχουν πολλαπλές χρήσεις. Το τραπέζι ψηλώνει για 8 «επίσημους» προσκεκλημένους ή χαμηλώνει για τους φίλους που κάθονται στο πάτωμα σε αναπαυτικά μαξιλάρια, τα οποία, όμως, αν τοποθετηθούν πάνω στο τραπέζι μετατρέπεται σε daybed. Οι καρέκλες μεταφέρονται ως κομμάτια φύλλων από πολυηρωπυλένιο, που διπλώνονται και βιδώνονται κυκλικά ώστε να γίνουν χαμηλά σκαμπό ή κανονικά καθίσματα με τα λιωμένα μεταλλικά πόδια τους. Η βιβλιοθήκη αποτελείται από επιφάνειες με τομές όπου προσαρμόζονται μεταλλικά σταντ για να κρατούν βιβλία ή cd, ενώ ο καθρέφτης από -άθραυστο- πλεξιγκλάς στηρίζεται σε ένα φωτιστικό τοίχου και διαθέτει υποδοχές για τα παλιό και τις τσάντες. Φύλλα από χοντρό χαρτί στηρίζονται σαν φύλλες φθορίου σαν παραβάν, για να αλληλάξει η δομή του χώρου κατά βούληση. Όλα, μα όλα αυτά, ένα ολόκληρο σπιτικό, χωράνε σε δύο κουτιά με ρόδες, που ζυγίζουν συνολικά μόλις 35 κιλά το καθένα και γίνονται ντουλάπες, τα οποία «τα βάφεις, αν θες, ή απλά αφήνεις τα σημάδια από τις μετακομίσεις, σαν τα παλιά μπασούλια που δήλωσαν με τα αυτοκόλλητα επάνω τους τα ταξίδια σου», θα μου πει ο Κωνσταντίνος στο μικρό του διαμέρισμα στο Λυκαβηττό. Έτσι, τα απαραίτητα υπάρχοντα ενός σπιτιού μπορούν να ακολουθούν παντού «τους ανθρώπους που κάνουν νομαδική ζωή, μετακινούνται από πόλη σε πόλη, από χώρα σε χώρα, για να πάρουν καινούριες προοπτικές εικόνες και δράση, που μένουν στάσιμους». Νέοι άνθρωποι που ψάχνονται, αναζητούν καινούριες εικόνες και δράση, που μετακομίζουν ανάλογα με τις επαγγελματικές ανάγκες, φοιτητές. Όπως εξήγησε κι ο ίδιος ο Κωνσταντίνος. Με γερές σπουδές στο βιομηχανικό σχέδιο, στο Sunderland και το Royal College of Art στο Λονδίνο, και ακόμη μεγαλύτερη επαγγελματική εμπειρία στην Αγγλία και στη Νέα Υόρκη δίπλα στον περίφημο νιζαίνερ Karim Rashid, για πελάτες σαν την Prada, τον Miyake, τον Hilfiger, ο Κωνσταντίνος αποφάσισε πριν από 6 μόλις μήνες να δημιουργήσει το δικό του στούντιο «chc industrial & product design» με δορυφορικό γραφείο στη Γενεύη. Τα αντικείμενα που έχει ήδη σχεδιάσει καλύπτουν μια μεγάλη γκάμα, από κοσμήματα και τσάντες έως πολυμορφικούς καναπέδες, πρωτότυπες θήκες για cd, σκελετόρ, αλατοπιπερίερες, ψυγεία και στάσεις λεωφορείων. Κοιτάζω το μικρό ψυγείο που έχει σχεδιάσει. «Αυτό είναι το πρώτο project που δείχνει πραγματικά τον τρόπο σκέψης μου. Απευθύνεται σε μικρές οικογένειες ή εργένιδες, οπότε είναι χαμηλό και χωρίζεται σε τμήματα ανάλογα με τις ανάγκες. Για παράδειγμα, τα πλαστικά που συνήθως ξεχνιούνται και μαραίνονται, τα ανέβασα ψηλά στο πρώτο συρτάρι με μια γυάλινη επιφάνεια, οπότε βλέπεις έναν όμορφο πλαστικό και παράλληλα δεν ξεχνάς ποτέ τι έχεις μέσα. Τι να το κάνω το τέλειο νιζαίν», συνεχίζει, «αν δεν είναι και πρακτικό, αν δεν μπορώ π.χ. να καθαρίσω εύκολα μια κουζίνα; Θέλω ο χρήστης να έχει όχι μόνο την αισθητική απολαβή, το φρετίλ κομμάτι του νιζαίν, αλλά και την καθημερινή. Η ουσία, από εκεί όπου ξεκινούν και καταλήγουν όλα, είναι το συναίσθημα του χρήστη όσο βρίσκεται σε επαφή με το αντικείμενο». ■■■

